

АДВОКАТУРА ФРАНЦІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Французька адвокатура уособлює собою зразок інституційної завершеності. Причому це стосується і оптимального організаційного устрою, і регламентації діяльності, і правил професії. але сюди слід віднести і дар адвокатського співтовариства Франції створювати та зберігати традиції свого цеху, і уміння оберігати високий соціальний статус професії, і здатність висувати із своїх лав не лише легендарних представників професії, але й історичних персонажів, овіяних світовою славою. арістотель писав, що соромно не вміти захищати себе рукою, але іще більш соромно не вміти захищати себе словом. виникає враження, що саме цим принципом керуються адвокати Франції протягом всього свого існування.

сучасна французька адвокатура є яскравим прикладом злагодженої системи, що увібрала в себе лише найкращі традиції минулих віків. від самого початку до наших днів цей інститут вирізняється високим рівнем самоорганізації, чіткою регламентацією їхньої професійної діяльності та професійною етикою.

На сучасному етапі адвокатура Франції зазнає реформування. 1 січня 1992 р набрали чинності поправки до основного закону про статус адвокатів від 31 грудня 1990 р., мета яких реформувати деякі судові та інші юридичні професії. Головна особливість реформи – створити нову професію, члени якої носитимуть звання адвоката.

На законодавчому рівні закріплено основні вимоги до кандидата на посаду адвоката: обов'язкова наявність французького громадянства або громадянства держави-члена Єс, або держави-сторони договору про європейський економічний простір, або громадянства держави чи територіальної одиниці, які хоч і не є членом Єс чи стороною договору про європейський економічний простір, але які надали французам право здійснювати професійну діяльність на своїй території на таких самих умовах, на яких її громадяни можуть здійснювати професійну діяльність на території

Франції з урахуванням рішень ради Єс, або ж мати статус біженця чи апатрида, що знаходяться під захистом Бюро Франції із захисту біженців та апатридів, наявність диплома магістра права 1 ступеня чи еквівалентний йому диплом, наявність сертифіката про присвоєння статусу адвоката. для отримання сертифіката особа, яка бажає здійснювати адвокатську діяльність, повинна скласти іспити на присвоєння такого статусу. для цього обов'язково потрібно пройти курс спеціального навчання у регіональному центрі професійного навчання або у школі професійної освіти колегії адвокатів. увесь курс навчання складається з трьох етапів, кожен із яких триває 6 місяців. у процесі першого періоду вивчаються загальні питання діяльності адвокатів, а саме: статус, професійна етика, практичні аспекти адвокатської діяльності. другий період присвячений індивідуальній програмі навчання у CRFPA (місцевому центрі професійного навчання адвокатів) або в EFB (Професійній школі навчання колегії адвокатів), і виступає в якості професійного проекту, що дозволяє кандидату визначитися з конкретною сферою діяльності. суть третього етапу складає стажування в адвоката. Після завершення навчання кандидат складає іспит, який складається з письмової та усної частин. особа вважається такою, що успішно склала іспит, якщо у кінцевому результаті набрала 130 і більше балів. Після отримання сертифіката про присвоєння статусу адвоката особа складає присягу перед апеляційним судом. Після цього молодий адвокат проходить ще дворічне стажування зі спеціальності і одержує посвідчення. лише після цього його ім'я вноситься до списків ордену як повноправного члена.

особа, що претендує на звання адвоката, не може бути засуджена за діяння, несумісні з гідністю і порядністю. також вона не може мати серйозні дисциплінарні або адміністративні проступки. це пов'язано з тим, що адвокати Франції від початку своєї появи вирізнялась високим рівнем професійної етики. вони споконвіку дотримуються традицій своєї спільноти. Гідністю приватної особи є особисте надбання; гідністю адвоката є надбання усього стану (цеху) адвокатів. крім того кандидат на посаду адвоката не може займатися й діяльністю, що є несумісною з професією адвоката (наприклад, бути підприємцем).

статистичні дані свідчать, що станом на 1 січня 2012 р. на території Франції було зареєстровано 53744 адвоката, що на 41% більше ніж десять років тому. у цій державі кількість адвокатів

відповідно до кількості населення становить співвідношення 1 адвокат на 1200 чол., у той час як у Швейцарії цей показник становить 1 адвокат на 930 чол., у Німеччині – на 530 чол., в італії – на 280 чол., в Україні – на 150 чол.

окрім того передбачається обов'язкове страхування професійної цивільно-правової відповідальності адвоката. мінімальний розмір страхової суми складає 2 мільйони франків на рік на одного адвоката. сам договір страхування укладається зі страховою організацією індивідуально адвокатом або групою адвокатів. у Франції існує ще один вид обов'язкового страхування адвокатів, який призначений для відшкодування грошових сум та цінних паперів, одержаних адвокатом для виконання професійної діяльності. договір страхування адвокатів у цьому випадку укладається колегією, членами якої вони є. в цілому, страхова виплата постраждалому здійснюється тільки за рішенням суду.

окрім того, Франція стала колыскою, ще багатьох новел у сфері адвокатської діяльності, що зумовили не тільки зростання ефективності діяльності адвокатури, а й збільшили чисельність представників даної професії та підвищили їх життєвий рівень.

таким чином, увесь шлях, пройдений французькою адвокатурою, забезпечив своїй спільноті високий рівень незалежності, повагу та довге існування. сучасна адвокатура зазнає «нове переродження» зі збереженням усіх найкращих традицій, ефективність яких підтвердилась часом. розвиток адвокатури Франції може послугувати розвитку української адвокатури, посприяти її самоорганізації, яка, можливо, через багато років послужить зразком комусь інше.